

1.12.2011. године

Суморно и магловито вече првог децембарског четвртка имало је једну малу сунчану и пријатну оазу у владимирачкој Библиотеци. Ведрину и оптимизам је донела Мирјана Бобић Мојсиловић која се и сама борила са маглом у вечерњој возњи до Владимираца. А онда у сусрету са многобројном публиком десио се тај чудесни климатски парадокс и по лицима свих присутних се видело да им сунчани пролећни дашак леже на душу.

Популарна ауторка многобројних ТВ емисија, 9 романа, више позоришних комада, колумниста, сликарка и у свему томе слободна уметница није успела да представи целокупно своје дело. То од ње нико није ни очекивао. Али, упркос томе, очекивања публике су испуњена, јер је, говорећи о свом делу и одговарајући на питања публике ,успела да дотакне најплеменитије сегменте свога стваралачког опуса.

И било је очигледно да се публика слаже са њеним избором.

Покушаји да се те вечери дотакну тамни тонови свакодневнице са шармантном лакоћом су игнорисани. Њихово постојање није негирано али једноставно те вечери су остали напољу у тами и магли.

Суштину свог дела, Мирјана Бобић Мојсиловић је, покушала да представи као борбу за духовни интегритет изражен кроз поштовање свакодневних детаља и ситних ствари у обичним животима малих људи. Јер само достигнути духовни интегритет може да заустави разарајуће напрезање човека за стицањем прекомерних количина материјалних статусних симбола. Сваки корак ка стицању духовног интегритета је степеница на путу ка слободи у којој се остварује испуњенији живот чак и по цени материјалне оскудице. Уједно то је и начин Мирјане Бобић Мојсиловић на који се достиже свестраност у човековој личности.

Изказак из Библиотеке у тамну, магловиту и хладну ноћ сваки сведок ове вечери сигурно је поднео лакше са понетим пролетњим дашком у души.

{loadposition inarticle-bm}